

Karbin G33/50 – en katt bland hermelinerna eller.....

Ett vapen där det genom åren har diskuterats "om vad det verkligen är" - är den svenska karbinen m/94 som i exportversionen till USA fick beteckningen G33/50. Under många år har olika hypoteser torgförts inte minst i samlarkretsar "over there" men även i Sverige. Sanningen är synnerligen enkel – det är just vad det ser ut att vara - nämligen karbin m/94 resp. m/94-14. Sam Cummings (Interarmco) köpte några tiotusental 1959/60. Karbinerna togs in och plockades ned, justerades och omytbehandlades (svartoxiderades), vissa stockar (i god kvalité) slipades samt oljebonades (för att utgöra lockelse till förvärv - SIC). Omstämpling på lådan med G33/50 samt en rörformig exteriör förlängning av pipan med nom. 0.323" (för att tillfredsställa gällande importrestriktioner med en minimilängd på pipan av 18"), på kolven märckbricka i mässing med kaliber samt tillverkningsland.

Platsen där allt skedde var förstås i Sméstan i Gevärsfaktoriets stockverkstad i "Bromsens" gamla anläggning, nuvarande Scandinavia bilar HB som ligger nere på Norr i hörnet diagonalt över där gamla kolimporten låg på sin tid.

Ansvarig för revideringen var verkmästare Sven Lundgren. Ansvarig för slutbesiktningen var maskinsnickare Nils Olsson. Stockarbetet ombesörjdes av sedermera ing. Gunnar Blomkvist – elever från Gevärsfaktoriets lärlingsskola svarade för nedplockning samt montering. Jag var själv en av lärlingarna 1961.

Ytterligare noterbart och egna minnen – Sam Cummings var ju sin tids mest legendariske vapenhandlare med ett visst samarbete med Carl Gustafs stads Gevärsfaktori. Bl.a. önskade Cummings inköpa kpist m/45 för vidareexport. Stockverkstaden (ovan) där allt detta ordnades var ett Eldorado för en vapenintresserad yngling – här sköts på frukostraster och även annan tid med det mesta som gick att skjuta – varje bänkbelysning hade ett eller flera kulhål - för att inte tala om hur väggarna såg ut! Sven Lundgren och Nils Olsson var erkända och synnerligen duktiga stockmakare och skyttar – Nils Olsson skulle också bli en sörmländsk jaktstigspecialist både med kula och hagel under hela 1960-talet. Själv

skulle jag vid tre tillfällen bli medaljör i SM i sportskytte – jaja, sa Åke Karlsson och flinade – Åke var legendarisk vapenmontör vid sammansättningen på GF – ”det är ju inte att undra på att ni kunde bli duktiga skyttar såsom ni tränade – jag har ju sett väggarna i stockverkstan.” Om Åke kan också tilläggas att han under många år var ordförande i Södermanlands fotbollsförbund.

*Ovan har jag berättat om karbin G33/50 – **som inte är någonting annat än just karbinerna m/94 resp. 94-14.** Tyvärr slank några väldigt tidiga ”nummer” med – nummer som borde ha fått vara kvar som originalvapen.*

Jovisst ja – jag glömde så när – om bet. G33/50 har också ordats men det överlåter jag till benägne läsaren att fundera vidare över!

Claes-Göran Ros

*Eskilstuna Vapenhistoriska Förening 20180118
(ff. nu pensionär – tidigare avdelningsdirektör i FFV)*